

Številka: 018-007/2023-3

Datum: 2. 2. 2022

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 55. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Sama Červeka, kot predsednika senata, ter dr. Mateje Škabar in Andraža Žvana, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Skupno javno naročilo dobave zdravil za potrebe 11 javnih zavodov*«, v zvezi s pritožbo, ki jo je kot zagovornik javnega interesa vložil vlagatelj Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence, Dunajska cesta 58, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika in pooblaščenega naročnika Koroška lekarna, Ob Suhi 9, Ravne na Koroškem (v nadaljevanju: naročnik), dne 2. 2. 2023

odločila:

Pritožba vlagatelja se zavrne kot neutemeljena.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu je bilo objavljeno na Portalu javnih naročil dne 28. 4. 2022, pod št. objave JN002821/2022-B01, in v Uradnem listu EU dne 29. 4. 2022, pod št. objave 2022/S 084-224290. Naročnik izvaja postopek javnega naročanja v svojem imenu in za svoj račun in v imenu in za račun desetih (10) posameznih naročnikov, navedenih v I.1 točki obvestila o javnem naročilu.

Naročnik je predmet javnega naročila razdelil na 308 sklopov. Državna revizijska komisija je s sklepom, št. 018-104/2022-5 z dne 4. 10. 2022, razveljavila postopek oddaje javnega naročila v 16 sklopih, glede preostalih sklopov pa je naročnik dne 25. 10. 2022 in dne 10. 11. 2022 sprejel odločitev o oddaji naročila.

Vlagatelj je dne 11. 1. 2023 vložil zahtevek za revizijo, v katerem uvodoma, sklicujoč se na prejem elektronskega sporočila dne 8. 11. 2022, zatrjuje pravočasnost zahtevka za revizijo. Vlagatelj v zahtevku za revizijo navaja 22 zdravil, v zvezi s katerimi zatrjuje obstoj ekskluzivne pravice distribucije. Vlagatelj zatrjuje, da so omenjena zdravila predmet 66 sklopov in da je naročnik s

tem, ko je v teh sklopih združil zdravila z ekskluzivnimi pravicami distribucije in zdravila brez ekskluzivnih pravic distribucije, kršil načelo zagotavljanja konkurence med ponudniki (5. člen Zakona o javnem naročanju – Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) in načelo gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti. Na podlagi navedenega vlagatelj predlaga razveljavitev postopka oddaje javnega naročila v 66 sklopih.

Naročnik je s sklepom z dne 16. 1. 2023 zavrgel zahtevek za revizijo iz razloga obstoja omejitev iz 16. člena ZPVPJN in iz razloga nepravčasnosti. Naročnik zatrjuje, da je v predmetnem postopku oddaje javnega naročila vlagatelj že vložil zahtevek za revizijo z dne 24. 8. 2022 (v nadaljevanju tudi: prvi zahtevek za revizijo), o katerem je odločila Državna revizijska komisija s sklepom, št. 018-104/2022-5. Vlagatelj tako v prvem kot v predmetnem zahtevku za revizijo naročniku očita iste kršitve, in sicer kršitev načela zagotavljanja konkurence med ponudniki in načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, kar utemeljuje z navedbami, da pri oblikovanju sklopov ni upošteval obstoja ekskluzivnih pravic distribucije zdravil. Navedenega ne spreminja dejstvo, da vlagatelj v predmetnem postopku pravnega varstva izpostavlja zdravila, s katerimi se je seznanil z dopisom oz. elektronskim sporočilom dne 8. 11. 2022, saj sprememba nabora zdravil ne pomeni druge kršitve, temveč zgolj dodatne navedbe (dodatna dejstva in dokaze) v zvezi z eno in isto kršitvijo. Vlagatelju so bile očitane kršitve znane oz. bi mu morale biti znane že ob vložitvi prvega zahtevka za revizijo, saj naročnik po vložitvi zahtevka za revizijo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni spreminjal. Naročnik nadalje navaja, da zahtevek za revizijo ni pravočasen, saj je vložen po poteku 45 delovnih dni, ko je vlagatelj izvedel za domnevne kršitve naročnika. Vlagatelj je bil že dne 21. 6. 2022 opozorjen na domnevno nezakonite določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Tudi iz navedb vlagatelja v prvem zahtevku za revizijo izhaja, da se je vlagatelj seznanil s predmetnim naročilom dne 21. 6. 2022 in da se rok 45 delovnih dni od seznanitve s kršitvijo izteče dne 24. 8. 2022. Pridobitev dodatnih dejstev in dokazov v zvezi z eno in isto (ali drugo) kršitvijo ni mogoče upoštevati kot dejstva, ki bi podaljšalo zakonski (prekluzivni) rok za vložitev zahtevka za revizijo. Ker je vlagatelj za domnevne kršitve naročnika izvedel s prejemom prijave dne 21. 6. 2022, se je rok za vložitev zahtevka za revizijo iztekkel dne 24. 8. 2022, zahtevek za revizijo, vložen dne 11. 1. 2023, pa je prepozen.

Zoper naročnikov sklep o zavrženju je vlagatelj dne 19. 1. 2023 pravočasno vložil pritožbo, s katero predlaga razveljavitev sklepa o zavrženju. V zvezi z obstojem omejitve iz prvega odstavka 16. člena ZPVPJN vlagatelj navaja, da sta upoštevala procesno ekvivalenčno teorijo za opredelitev spornega predmeta enako pomembna tožbeni predlog in tožbeni temelj, ki predstavlja sklop dejstev, ki pomenijo isti historični dogodek. V prvem in predmetnem zahtevku za revizijo ne gre za isti historični dogodek, saj se je v prvem zahtevku za revizijo zatrjevano kršitev nanašala na kršitev načela konkurenčnosti zaradi obstoja ekskluzivnih pravic distribucije pri 47 zdravilih, v predmetnem zahtevku za revizijo pa vlagatelj očita kršitev načela konkurenčnosti zaradi obstoja ekskluzivnih pravic distribucije glede drugih (22-tih) zdravil. Zahtevka za revizijo imata tudi različno časovno komponento, ki posledično vpliva na čas seznanitve vlagatelja s kršitvijo - s prvo kršitvijo se je vlagatelj seznanil dne 21. 6. 2022, z drugo pa dne 8. 11. 2022. Ker informacije o ekskluzivnih pravicah distribucije zdravil niso javne dostopne, vlagatelj dejstev, ki se nanašajo na to kršitev, prej ni poznal, niti ni mogel zanje vedeti. Vlagatelj nadalje navaja, da je določbo osmega odstavka 25. člena ZPVPJN treba razlagati tako, da rok 45 delovni dni prične teči, ko je zagovornik javnega interesa obveščen o kršitvi in domnevni spornosti naročila ter dejansko pridobi vse relevantne podatke, na podlagi katerih lahko presodi, ali je kršitev javnonaročniške zakonodaje podane. Agencija za varstvo konkurence kot zagovornik javnega interesa lahko šele po prejemu obvestila o domnevni kršitvi prične postopek preverjanja, ali je kršitev zares podana, kar je lahko zamudno. 45-dnevni subjektivni rok je v predmetni zadevi začel teči dne 8. 11. 2022, ko je vlagatelj prejel elektronsko sporočilo z opisom očitane kršitve. Pošiljatelj elektronskega sporočila je posredoval seznam zdravil, ki so predmet ekskluzivnih pravic, ter elektronsko sporočilo proizvajalca teh zdravil, ki potrjuje obstoj ekskluzivnega distribucijskega modela pri

dobavi teh zdravil. Ker vlagatelj dne 21. 6. 2022 ni bil seznanjen z obstojem ekskluzivne distribucije zdravil proizvajalca Merc Sharp Dhome (v nadaljevanju: proizvajalec MSD), tega dne tudi ni bil seznanjen s predmetno kršitvijo. Obstoj predmetne kršitve in s tem čas seznanitve vlagatelja s kršitvijo je odvisen od ugotovitve obstoja ekskluzivne pravice distribucije posameznega zdravila. Šele ugotovitev, da za točno določeno zdravilo obstaja ekskluzivna pravica distribucije, predstavlja trenutek, ko se zagovornik javnega interesa seznanil s kršitvijo. Vlagatelja dejstvo, da se je z obstojem ekskluzivne pravice distribucije različnih zdravil in s tem kršitvijo načela konkurenčnosti seznanil v dveh različnih trenutkih, ne bi smelo omejevati pri uveljavljanju pravnega varstva.

Naročnik je Državni revizijski komisiji odstopil pritožbo in dokumentacijo o postopku javnega naročanja skupaj z dokumentacijo iz predrevizijskega postopka.

Po pregledu dokumentacije ter navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je spor glede zakonitosti naročnikovega ravnanja, ko je vlagatelj zahteval za revizijo zavrzel.

Naročnik pred vsebinsko (meritorno) obravnavo zahtevka za revizijo opravi predhodni preizkus zahtevka za revizijo, v okviru katerega preveri ali so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 26. člena ZPVPJN, in sicer naročnik, po prejemu zahtevka za revizijo, najprej preveri, ali

- je bil vložen pravočasno,
- vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN,
- ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN,
- ne obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in
- je dopusten.

Če naročnik ugotovi, da procesni pogoji iz zgoraj navedene prve, tretje, četrte ali pete alineje niso izpolnjeni, skladno s tretjim odstavkom 26. člena ZPVPJN, zahtevka za revizijo s sklepom zavrže.

Kot je razvidno iz odstopljene dokumentacije, je naročnik zahtevka za revizijo zavrzel iz dveh razlogov, in sicer (1) ker obstaja omejitev iz (prvega odstavka) 16. člena ZPVPJN in (2) ker ni bil vložen pravočasno. Vlagatelj v pritožbi nasprotuje obema zaključkoma naročnika.

Državna revizijska komisija je najprej presojala, ali je bil zahtevka za revizijo vložen pravočasno. Roke za vložitev zahtevka za revizijo določa 25. člen ZPVPJN (Roki za vložitev zahtevka za revizijo). V obravnavanem primeru je zahtevka za revizijo vložil zagovornik javnega interesa, zato je pravočasnost zahtevka za revizijo treba ugotavljati v mejah osmega odstavka 25. člena ZPVPJN, ki določa: *»Ne glede na določbe prvega do sedmega odstavka tega člena lahko zagovornik javnega interesa zahtevka za revizijo vložijo v kateri koli fazi postopka oddaje javnega naročila v 45 delovnih dneh od dneva, ko je izvedel za kršitev, vendar najpozneje v 12 mesecih od začetka izvajanja pogodbe ali posameznega naročila, oddanega na podlagi okvirnega sporazuma ali v dinamičnem nabavnem sistemu«.*

V obravnavanem primeru ni sporno, da ob vložitvi zahtevka za revizijo še ni potekel skrajni rok za vložitev zahtevka za revizijo (tj. 12 mesecev od začetka izvajanja pogodbe ali posameznega naročila, oddanega na podlagi okvirnega sporazuma), sporno pa je, ali je vlagatelj zamudil subjektivni rok za vložitev zahtevka za revizijo (tj. *»45 delovnih dn[i] od dneva, ko je izvedel za kršitev«*), pri čemer si stranki nista enotni glede vprašanja, kdaj je začel teči subjektivni rok oz. kdaj je naročnik izvedel za zatrjevano kršitev. Naročnik zatrjuje, da se je vlagatelj s kršitvijo, ki jo

zatrjuje v zahtevku za revizijo, seznanil že dne 21. 6. 2022, posledično pa predmetni zahtevek za revizijo ni pravočasen, vlagatelj pa na drugi strani zatrjuje, da se je z očitano kršitvijo seznanil dne 8. 11. 2022, posledično pa je zahtevek za revizijo pravočasen.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj vložil zahtevek za revizijo dne 11. 1. 2023 (razvidno iz eRevizije), zato ga je treba, upoštevaje osmi odstavek 25. člena ZPVPJN, šteti za pravočasnega, če je začel subjektivni rok za vložitev zahtevka za revizijo teči po 7. 11. 2022 (11. 1. 2023 je namreč 45 delovni dan po 7. 11. 2022). Upoštevaje navedeno in upoštevaje trditveno podlago strank je treba v predmetnem pritožbenem postopku presoditi, ali je začel subjektivni rok iz osmega odstavka 25. člena ZPVPJN teči pred ali po 7. 11. 2022 oz. ali se je vlagatelj s kršitvijo, ki jo zatrjuje v zahtevku za revizijo, seznanil pred ali po 7. 11. 2022.

Pri presoji spornega vprašanja je Državna revizijska komisija vpogledala v dokumentacijo, ki jo je zahtevku za revizijo priložil vlagatelj, v dokumentacijo, ki jo je odločitvi o zavrženju zahtevka za revizijo priložil naročnik (in ki predstavlja priloge zahtevka za revizijo, ki ga je zadevni vlagatelj vložil dne 24. 8. 2022) in v sklep Državne revizijske komisije, št. 018-104/2022-5, z dne 4. 10. 2022.

Na podlagi omenjene dokumentacije, gre ugotoviti, da je vlagatelj dne 21. 6. 2022 prejel dopis »Predlog za uvedbo postopka revizije v javnem interesu«, s katerim je pošiljatelj vlagatelja obvestil o izvedbi predmetnega postopka javnega naročanja. Pošiljatelj dopisa je izpostavil več domnevnih nepravilnosti naročnika pri oblikovanju dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, med drugim tudi, da je predmet javnega naročila oblikovan na način, da lahko sodelujeta le dva ponudnika, ki imata dostop do večine registriranih zdravil v RS. Vlagatelj je dne 11. 8. 2022 pozval naročnika med drugim na pojasnilo, vezano na preveritev obstoja ekskluzivnih pravic distribucije zdravil, ki ga je naročnik podal z dopisom z 17. 8. 2022.

Vlagatelj je vložil (prvi) zahtevek za revizijo dne 24. 8. 2022, o katerem je (po naročnikovi zavrnitvi zahtevka za revizijo) odločila Državna revizijska komisija s sklepom, št. 018-104/2022-5, z dne 4. 10. 2022. V tem (prvem) zahtevku za revizijo je vlagatelj zatrjeval, da je naročnik oblikoval predmet javnega naročila oz. predmet posameznih sklopov v nasprotju z načelom zagotavljanja konkurence med ponudniki in načelom gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, ker v posameznih sklopih skupaj naroča zdravila brez ekskluzivne pravice distribucije in zdravila z ekskluzivno pravico distribucije. Vlagatelj je v zahtevku za revizijo (konkretizirano) izpostavil tri zdravila (in sicer zdravila Trepostinil amomed 5mg/ml, Vitalipid, in Lenalidomide accord 5 mg), v zvezi s katerimi obstoji ekskluzivna pravica distribucije.

Nadalje gre na podlagi spisovne dokumentacije ugotoviti, da je vlagatelj dne 8. 11. 2022 prejel elektronsko sporočilo, s katerim je pošiljatelj »varuhe javnega interesa« pozval k vložitvi zahtevka za revizijo v predmetnem postopku javnega naročanja. Pošiljatelj je v sporočilu med drugim povzel odločitev Državne revizijske komisije, št. 018-104/2022-5, in navedel, da naročnik pri oblikovanju sklopov ni upošteval obstoja ekskluzivnih pravic distribucije zdravil. Pošiljatelj je navedel več zdravil proizvajalca MSD ter priložil elektronsko sporočilo omenjenega proizvajalca, iz katerega izhaja, da ima po trenutni veljavni distribucijski pogodbi Salus ekskluzivno pogodbo za »retail«, Kemofarmacija pa za »Hospital/Hospital-retail«.

Vlagatelj v predmetnem zahtevku za revizijo, vložnem dne 11. 1. 2023, zatrjuje, da je naročnik oblikoval predmet javnega naročila oz. predmet posameznih sklopov v nasprotju z načelom zagotavljanja konkurence med ponudniki in načelom gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti. Očitke o neustreznem oblikovanju sklopov vlagatelj utemeljuje z navedbami, da naročnik v posameznih sklopih naroča tako zdravila brez ekskluzivne pravice distribucije (ki jih lahko ponudijo vsi veletrgovci z zdravili) kot tudi zdravila brez ekskluzivnih pravic distribucije (ki niso na

voljo vsem veletrgovcem z zdravili oz. je drugim veletrgovcem njihova dobava bistveno otežena). Vlagatelj v utemeljitev navedb, da naročnik v posameznih sklopih naroča zdravila z in brez ekskluzivne pravice distribucije, navaja 22 zdravil proizvajalca MSD, v zvezi s katerimi zatrjuje obstoj ekskluzivne distribucije zdravil. Vlagatelj torej v predmetnem postopku pravnega varstva naročniku očita, da je v nasprotju z določbami ZJN-3 oblikoval predmet javnega naročila na način, da je v posameznem sklopu skupaj združil zdravila brez ekskluzivne pravice distribucije in zdravila brez ekskluzivnih pravic distribucije in se zavzema, da bi naročnik za zdravila z ekskluzivnimi pravicami distribucije oblikoval ločene sklope.

Upošteva predstavljen dejansko stanje Državna revizijska komisija ne more pritrditi vlagatelju, da je za kršitev, ki jo v predmetnem zahtevku za revizijo očita naročniku, izvedel šele s prejemom elektronskega sporočila dne 8. 11. 2022. Ugotoviti namreč gre, da je bil vlagatelj z domnevno kršitvijo naročnika pri oblikovanju sklopov seznanjen vsaj že v trenutku vložitve prvega zahtevka za revizijo dne 24. 8. 2022, saj je vlagatelj že v prvem zahtevku za revizijo, tako kot v predmetnem zahtevku za revizijo, naročniku očital neustrezno oblikovanje sklopov iz razloga združevanja zdravil z in brez ekskluzivne pravice distribucije v posameznem sklopu.

Navedenega ne spreminja niti dejstvo, da je vlagatelj v prvem zahtevku za revizijo utemeljeval naročnikovo kršitev pri oblikovanju predmeta javnega naročila sklicujoč se na tri zdravila, medtem ko v predmetnem zahtevku za revizijo utemeljuje naročnikovo kršitev pri oblikovanju predmeta sklicujoč se na 22 drugih zdravil, niti dejstvo, da se je vlagatelj z elektronskim sporočilom dne 8. 11. 2022 seznanil o (domnevnem) obstoju ekskluzivne pravice distribucije glede zdravil proizvajalca MSD. Sam obstoj ekskluzivne pravice distribucije posameznega zdravila namreč ne predstavlja naročnikove kršitve, pač pa (ne)obstoj ekskluzivne pravice distribucije posameznega zdravila predstavlja dejstvo, ki je pravno relevantno za presojo naročnikovega ravnanja pri oblikovanju sklopov. Šele če in ko je ugotovljeno, da v zvezi s posameznim zdravilom obstoji ekskluzivna pravica distribucije in da je to zdravilo (poleg zdravil brez ekskluzivne pravice distribucije) predmet posameznega sklopa, je mogoča presoja zakonitosti očitane kršitve, tj. da je naročnik v nasprotju z določbami ZJN-3 oblikoval sklope na način, da je združil zdravila z ekskluzivnimi pravicami kot tudi zdravila brez ekskluzivnih pravic distribucije.

To pa tudi pomeni, da se vlagatelj z elektronskim sporočilom dne 8. 11. 2022, s katerim je bil vlagatelj seznanjen o (domnevnem) obstoju ekskluzivne pravice distribucije glede zdravil proizvajalca MSD, ni seznanil z domnevno naročnikovo kršitvijo, pač pa se je seznanil z (dodatnimi) dejanskimi okoliščinami oz. s pravno relevantnimi dejstvi, na podlagi katerih vlagatelj utemeljuje zatrjevano kršitev, tj. da je naročnik v nasprotju z določbami ZJN-3 oblikoval sklope na način, da je v posameznih sklopih združil zdravila z in brez ekskluzivne pravice distribucije. Omenjeno elektronsko sporočilo tako ne predstavlja seznanitve z zatrjevano kršitvijo, pač pa predstavlja seznanitev z dodatnimi dejstvi in dokazi, ki bi lahko utemeljevali obstoj zatrjevane kršitve, s katero pa je bil vlagatelj seznanjen vsaj že z vložitvijo zahtevka za revizijo dne 24. 8. 2022.

Državna revizijska komisija tudi ne more pritrditi interpretaciji določbe osmega odstavka 25. člena ZPVPJN, za katero se v pritožbi zavzema vlagatelj, in sicer, da rok 45 delovnih dni začne teči šele, ko vlagatelj pridobi vse relevantne podatke, na podlagi katerih lahko presodi o obstoju kršitev javnonaročniške zakonodaje. Iz omenjene določbe je razvidno, da rok za vložitev zahtevka za revizijo začne teči, ko izve za kršitev, in ne, ko se seznanil z vsemi relevantnimi dejstvi, ki bi lahko utemeljevali očitano kršitev. Čas, potreben za pridobitev relevantnih podatkov in sprejem odločitve o uveljavljanju pravnega varstva, je vključen v subjektivni rok, in v nasprotju z mnenjem vlagatelja, ne odlaga pričetka teka subjektivnega roka za vložitev zahtevka za revizijo. Odložitev pričetka teka subjektivnega roka na pridobitev (po mnenju zagovornika javnega interesa) relevantnih podatkov bi pomenila, da bi lahko zagovornik javnega interesa s svojimi

ravnanju prilagajal začetek teka subjektivnega roka in bi bil ta prepuščen lastni presoji zagovornika javnega interesa o tem, kdaj je izvedel za kršitev. Od zagovornika javnega interesa se pričakuje ustrežna stopnja skrbnosti: če je seznanjen z izvedbo postopka javnega naročanja in domnevnimi kršitvami (četudi gre za povsem gole navedbe prijavitelja oz. navedbe nepodkrepljene z dokazi), mora sam poskrbeti za seznanitev z relevantnimi podatki, s katerimi bo lahko v postopku pravnega varstva utemeljil zatrjevane kršitve. Zato tudi v konkretnem primeru ni mogoče šteti, da je subjektivni rok za vložitev zahtevka za revizijo začel teči šele, ko je bil vlagatelj seznanjen z (domnevnim) obstojem ekskluzivne pravice distribucije zdravil proizvajalca MSD, saj bi to pomenilo, da je vlagatelj vložil prvi zahtevek za revizijo preden je subjektivni rok za vložitev zahtevka za revizijo začel teči oz. še preden je vlagatelj izvedel za kršitev.

Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik pravilno ugotovil, da se je vlagatelj s kršitvijo, ki jo očita v zahtevku za revizijo, seznanil več kot 45 delovnih pred vložitvijo zahtevka za revizijo, posledično pa zahtevek za revizijo ni pravočasen in ni izpolnjen pogoj iz prve alineje prvega odstavka 26. člena ZPVPJN za sprejem zahtevka za revizijo v (meritorno, vsebinsko) obravnavo.

Za uspeh s pritožbo bi moral vlagatelj izkazati, da nobeden izmed razlogov, iz katerih je naročnik zavrgel zahtevek za revizijo, ni utemeljen. Za vsebinsko obravnavo zahtevka za revizijo morajo biti namreč kumulativno izpolnjeni vsi, v 26. členu ZPVPJN določeni procesni pogoji, zato že morebitno umanjkanje zgolj enega od njih terja zavrženje zahtevka za revizijo. Ker je naročnik pravilno ugotovil, da zahtevek za revizijo ni pravočasen, je odločitev naročnika o zavrženju zahtevka za revizijo pravilna že zgolj iz tega razloga. Posledično se Državna revizijska komisija do navedb, ki se nanašajo na drugi razlog za zavrženje zahtevka za revizijo, tj. obstoj omejitev iz prvega odstavka 16. člena ZPVPJN, ni vsebinsko opredeljevala, saj obravnava teh navedb na vlagateljev položaj v predmetnem postopku ne bi mogla več vplivati in ne bi mogla pripomoči k uspehu s pritožbo.

Državna revizijska komisija zato zaključuje, da je naročnik ravnal skladno s tretjim odstavkom 26. člena ZPVPJN, ko je zavrgel zahtevek za revizijo, zato pritožba zoper to naročnikovo odločitev ni utemeljena in jo je potrebno zavrniti (prvi odstavek 55. člena ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti (po e-Reviziji):

- naročnik,
- vlagatelj,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.